

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów) Adres: „Goniec Krakowski, Kraków, Wielopole 1, tel. 22061.

Rok VI.

Nr. 213.

Kraków, wtorek 12 września 1944.

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu portu zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6 — zł., z odnośnikiem do domu 6.50 zł. W Rzeszy z dopłatą portu 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Masowy pobór Polaków do armii czerwonej.

(D) Lizbona, 11 września. „Czy Rosja Sowiecka przygotowuje nowy Katyń?” — zapytuje dziennik „Voz” w związku z wiadomością, według której bolszewicy wywieźli 220 oficerów i żołnierzy „Armii Krajowej” do nieznanych okolic na wschodzie Związku Sowieckiego.

W związku z Katyniem wiadomość ta wzbudza przerażenie. Dalej źródła polskie podały, że grupa samolotów sowieckich krąży nad Warszawa nie przynosząc pomocy walczącym Polakom, ani nie atakując Niemców, lecz jedynie w tym celu, aby obejrzeć sytuację w mieście. Tak traktuje Rosja Sowiecka ten kraj, w którego interesie mocarstwa zachodnie przystąpiły do wojny.

Ze strony mocarstw zachodnich nie podnosi się żadnego protestu.

Apele, kierowane przez nieszczęśliwych Polaków do aliantów na ucie się nie przydadzą. Rosja Sowiecka roztoczyła upiorny czar nad aliantami. Moskwa postanowiła być okrutna dla Polaków i ten zamiar wykonuje konsekwentnie. Mimo to są jeszcze tacy, którzy oczekują od Moskwy pozytywnej współpracy przy odbudowie świata. Należy się tylko zapytać, według jakiego wzoru ukształtuje się ta pomoc sowiecka, według wzoru Warszawy, czy według wzoru Finlandji.

Nastęstwa okupacji bolszewickiej na wschodnich obszarach Polski nie każą długo na siebie czekać.

Oprócz systematycznej, choć narazie jeszcze dyskretnej, bo w języku polskim prowadzonej bolszewickiej tych obszarów i to zarówno pod względem politycznym, jak i społecznym, na pierwszy plan posunął bolszewickich, sprytnie zamaskowanych pod działalnością komunistycznego „Komitetu wyzwolenczego”, wysuwa się obecnie

masowy pobór Polaków do armii czerwonej,

względnie do należących do niej jednostek, pozostających pod komendą generała Berlinga. Fakt, że mobilizacja Polaków do walki dla interesów Moskwy motywowana jest na zewnątrz „uchwałą”, powziętą na żądanie generała-zdrajcy Roli Zymirskiego przez komunistycznych uzurpatorów, przybyłych na rozkaz Moskwy do Lublina, nie powinien ludzi nikogo co do rzeczywistych intencji bolszewickich, kryjących się za tym manewrem. Rzecz jasna, że bolszewicy za pomocą przymusowo przeprowadzonej rekrutacji wszystkich zdolnych do służby wojskowej Polaków zamierzają nie tylko uzyskać tak potrzebne im na froncie „mięso armatnie”, lecz pragną również w ten sposób radykalnie „odpolonizować” Kresy Wschodnie i Lubelszczyznę.

Zeznania licznych Polaków, przymusowo włączonych do kadry armii czerwonej, zgodne są do tego, że zmobilizowani Polacy przechodzą jedynie bardzo krótki okres wyszkolenia wojskowego, trwający o-

Szwajcarska prasa

o stosunkach w Sowietach.

Berno, 11 września. Szwajcarska prasa socjalno-demokratyczna zaczęła przedrukowywać w odcinkach książkę, napisaną przez dziennikarza Stanów Zjednoczonych Jihna Scotta p. t. „Za Uralem”, o budowie wielkiego rosyjskiego zakładu zbrojeniowego Maginitogorsk.

Scott, będący dzisiaj przedstawicielem znanego tygodnika „Time” w Sztokholmie, mówi tu o narodzie, który „musiał krwawić i płakać i marznąć” i o kraju, gdzie „miliony wygłodniałych stawiano przed ścianą wojenną i rozstrzeliwano”.

Pismo socjalno-demokratyczne „Volksrecht” przytacza dosłownie w pierwszym rozdziale wspomnianej książki następujące zdania:

„Związek Sowiecki znajdował się już od mniej więcej roku 1931 w wojnie, a naród sowiecki pocił się, krwawił i płakał. Zadawano ludziom rany i zabijano ich. Kobiety i dzieci marzły, miliony cierpiały głód, a tysiące stawiano przed ścianą wojenną i rozstrzeliwano w kampanji o kolektywizm i uprzemysłowienie. Mógłby się założyć, że sama Rosja doznała cięższych strat w ludziach przy wytwarzaniu żelaza i stali, aniżeli wyniosły straty w bitwie nad Mar-ną podczas pierwszej wojny światowej. W ciągu ostatnich 30 lat naród rosyjski znajdował się wciąż w wojnie przemysłowej.

kolo 2 tygodni. Tak np. Polaków, pobranych do wojska w okresie od 9 do 13 sierpnia we Lwowie na podstawie ogólnej mobilizacji, przewieziono do pewnej miejscowości niedaleko Rzeszowa i już w dniu 3 września wysłano na front. Całe przeszkolenie wojskowe trwało więc w tym wypadku niecałe 3 tygodnie. Lwowiacy ci, przydzieleni do 99 sowieckiej dywizji strzeleckiej, już w ciągu pierwszej nocy skorzystali z okazji i pod osłoną płomności uciekli od bolszewików i zgłaszają się do przednich straży niemieckich. Stwierdzili oni, że wbrew oficjalnym zapowiedziom bolszewików w Galicji mobilizuje się obecnie wszystkich mężczyzn od 16 do 50 roku życia. Ponieważ już uprzednio znaczna część osób, podlegających mobilizacji, zbiegła do okolicznych lasów, bolszewicy urządzali

tam ciągle oblavy. Ujętych przytem mężczyzn wysyłano od razu na front, bynajmniej nie szkoląc ich wojskowo.

Reakcja Polaków ma być tem większa — jak to potwierdzają zresztą liczni uciekinierzy cywilni — że bolszewicy już w pierwszych tygodniach okupacji zdołali wysiedlić znaczną część ludności polskiej na wschód.

Zdarzyły się również wypadki, że w oczach bolszewików „niepewnych” Polaków włączano do jednostek formowanych z przestępców kryminalnych. W tych kompaniach karnych Polacy musieli podporządkowywać się słynnym brutalnym rozkazom specjalnych oddziałów NKWD, które pędziły niewyszkolonych żołnierzy wprost w ogień niemieckich karabinów maszynowych.

Wojska sowieckie krok za krokiem okupują Bułgarię.

Sztokholm, 11 września. Rozgłoszono w Moskwie oznajmia pod nagłówkiem: „Cel Bułgarii osiągnięto” — że wojska trzeciego frontu ukraińskiego przekroczyły 8 września granicę rumuńsko-bułgarską i w ciągu dwóch dni zajęły ośrodek komunikacyjny Szumla, jakoteż port nadmorski Ruszucuk.

Współdziałając z flotą czarnomorską, zdobyto miasta Warnę i Burgas, porty nad morzem Czarnem.

Jak oznajmia brytyjska służba informacyjna, radio bułgarskie podało w sobotę wieczorem, że wojska sowieckie od piątku rano godzina 9.30 wkraczają bez oporu z Dobrudży do Bułgarii.

Donoszą z Berlina, że oprócz trzech wymienionych już przechoźków mostowych nad Dunajem, utworzonych przez bolszewików na obszarze bułgarskim można było stwierdzić, że silna zmotoryzowana kolumna sowiecka zaczęła się posuwać w kierunku południowym ze Siliirii.

Dymisja Filoffa.

Jak podaje rozgłoszono w Sofji, były prezydent rady ministrów prof. Filoff zgłosił swą dymisję jako członka rady regencyjnej.

Aresztowano wszystkich członków parlamentu bułgarskiego.

Z wiadomości podawanych przez radio bułgarskie wynika, że po wymuszeniu nastąpienia członków rady regencyjnej prof. Filoffa, księcia Cyryla i generała Mekoffa mianowano oprócz prof. Geneffa i Pawłowa (o czem już donoszono), znanego jako wolnomularza Beboszewskiego nowym członkiem rady regencyjnej. Jak podaje się w związku z tem, Geneff jest również wolnomularzem, podczas gdy Pawłow stał się znanym jako pisarz komunistyczny. Oprócz aresztowań, o których już zaprotowano, radio Sofja podaje dalej w zwią-

ku z tem, że aresztowano również wszystkich członków bułgarskiego Sobrania.

W Bułgarii utworzył się rząd narodowy.

Via Zurych donoszą ze Sofji, że pod przewodnictwem bułgarskiego męża stanu, prof. Aleksandra Zankowa utworzył się w Bułgarii rząd narodowy, który wziął sobie jako zadanie przeprowadzenie narodu bułgarskiego do zwycięstwa u boku Niemiec i oczyszczenia honoru narodu bułgarskiego.

Prof. Zankow jest przywódcą socjalno-narodowego ruchu w Bułgarii, był w roku 1923—26 premierem oraz długoletnim prezydentem Sobrania. Znane jest w Bułgarii nazwisko prof. Zankowa, jako przyjaciel Niemiec i jako propagatora polityki ściślejszej i rzetelnej współpracy w dziedzinie politycznej i gospodarczej pomiędzy Niemcami i Bułgarią.

Bolszewicka czystka w Bułgarii.

Minister propagandy nowego rządu bułgarskiego Domi Kazakoff, były poseł w Belgradzie, oznajmił dzisiaj przez radio bułgarskie m. in., co następuje:

„Dekretem królewskim zdymisjonowano regentów księcia Cyryla i Michoffa. Na ich miejsce wprowadzono na urząd jako regentów prof. Wehelina Ganoffa i Teodora Pawłowa. Zaareztowano wszystkich ministrów sprawujących urząd od 1. I. 1941 r. jakoteż wszystkich urzędników odpowiedzialnych za obecną katastrofę kraju. Majątek ich przypada na rzecz państwa. Z rady ministrów wydzielono wydział pod kierownictwem prof. Michajloffa, celem netraktacji pokojowych ze Związkiem Sowieckim.

Obalenie bułgarskiego gabinetu kapitulacyjnego.

Agencja Reutersa podaje z Sofji, że utworzono nowy rząd bułgarski pod kierownictwem byłego premiera Symona Geor-gieffa.

Bułgaria w stanie wojny z Niemcami.

Belgrad, 11 września. Rząd bułgarski oznajmił w proklamacji, ogłoszonej w sobotę, że Bułgaria znajduje się od wczoraj rano w stanie wojennym z Niemcami.

*

Sowiecka służba informacyjna rozpoznała w nocy na sobotę oświadczenie biura informacyjnego moskiewskiego komisariatu spraw zagranicznych, wskazujące na zerwanie stosunków z Niemcami przez rząd bułgarski i na wypowiedzenie wojny Niemcom. Rząd sowiecki zawiadomiał, że obecnie uważa za możliwe rozpatrzenie pro-

zędu bułgarskiego o wszczęcie pertraktacji, celem zawieszenia broni.

Zamiast „Świętej Zofji” — „Plac Czerwony”.

Belgrad, 11 września. Radio bułgarskie donosi, że w czasie manifestacji, jaka odbyła się w sobotę popołudniu przed poselstwem sowieckim w Sofji, przemawiał minister Dimiter Nejkow. Plac przed poselstwem sowieckim, który dotąd nosił nazwę „Placu Świętej Zofji”, przemianowano na „Plac Czerwony”.

Watykan dementuje.

Mediolan, 11 września. W swym piątkowym wydaniu zwraca organ watykański „Osservatore Romano” uwagę na fakt, że absolutnie nic o tem nie wiadomo, aby istniały jakiegokolwiek zabiegi około uzyskania porozumienia między rządem sowieckim a Watykanem.

Nieprawdziwa pogłoska.

Berlin, 11 września. Międzynarodowe koła stolicy Rzeszy zdementowały kursującą na terenie zagranicy pogłoskę, jakoby ambasador von Papen miał zostać zamianowany następcą ambasadora niemieckiego w Madrycie.

Kobieta u steru latającej bomby.

Anna Reitsch, to lotniczka rzec można z urodzenia. Jest to pierwsza kobieta odznaczona żelaznym krzyżem pierwszej klasy.

Anna Reitsch jest najlepszą lotniczką nie tylko Niemiec ale i całej Europy, a może nawet całego świata. Jest ona zdobywczynią licznych rekordów, przyczem zalicza się do najlepszych sportmerek w lotnictwie motorowym. Wykonując najniebezpieczniejsze specjalne polecenia od samego początku wojny Anna Reitsch okazała się doskonałą fachowczynią w wypróbowaniu nowych typów samolotów wojennych. Nie na tem jednak konie. Najważniejszym pozostaje fakt, że właśnie ona jest jedynym człowiekiem, który odbył lot na „skrzydlatym robocie”, na dziwnej maszynie „V 1”. Miało to miejsce w czasie, kiedy broń „V 1” jeszcze nie była produkowana seryjnie.

Anna Reitsch liczy 32 lata życia. Jest to drobnej budowy kobieta o jasnych włosach i jasnych oczach. Upřednio studiowała specjalny dział medycyny dla tropikalnych okolic, oddawna jednak oddała się z całym zamiłowaniem lotnictwu. Każdą wolną chwilę spędzała przy sterze swego małego szybowca i szybko opanowała wszystkie zasady lotu. Podczas jednego z zawodów szybowcowych Anna Reitsch całą godzinę leciała na wysokości 1600 mtr na oślep wśród gęstej mgły i tym przypięczetowała swoje zwycięstwo. Podczas berlińskiej olimpiady wzbudziła podziw wśród międzynarodowych ekspertów śmiałości ewolucjami w powietrzu, jakie do tego czasu uważano za niemożliwe dla szybowca, a które byłyby uważane za największe mistrzostwo nawet w akrobatyce samolotu z motorem.

Anna Reitsch zdobyła 351-kilometrowy światowy rekord lotu bez motoru do pewnego celu i światowy rekord wysokości dla kobiet. Brała ona udział w międzynarodowych zawodach w Hiszpanji, Finlandji, w Brazylji i na Węgrzech.

W sportowych kolach lotniczych znana jest historia współzawodnictwa Anny Reitsch z angielskim lotnikiem szybowcowym Wellsem. Na jednym z międzynarodowych zawodów Anglik ten trzymał się lotu Anny Reitsch, sądząc, że tam, dokąd ona kieruje swój lot, musza istnieć sprzyjające warunki i dla innych. Przez dłuższy okres czasu Anglik jak cień posuwał się w ślad za sławną lotniczką. W pewnym momencie na drodze lotu pojawiła się chmura, jakiej zawsze szukają szybowce, albowiem dzięki tego rodzaju chmurom szybowiec ma możliwość wzbijania się w górę. Wells zapragnął być samodzielnym i zrobił wielką pomyłkę. Podczas, gdy lotniczka świadomie przeleciała obok chmury, to Anglik, pragnąc ją wykorzystać, skierował swój szybowiec w chmurę, lecz Anna Reitsch, lotniczka z „szóstym zmysłem” zorientowała się, dzięki poszarpanym nieco krawędziom chmury, że ta szybko rozwieje się i nie pomyliła się. Wells musiał swój lot obniżyć, podczas gdy „mała Niemka” kontynuowała swój lot dalej.

Od wybuchu obecnej wojny latanie stało się dla Anny Reitsch nie tylko sprawą sportowej ambicji, ale i żelaznym obowiązkiem względem ojczyzny. Stała się ona lotniczką-obszerniczką i położyła wielkie zasługi przy wybróbowaniu i ulepszeniu nowoczesnych samolotów.

Znany niemiecki chirurg profesor Sauerbach nazwał ją „filozoficznym duchem”.

